

POLECZYĆ (1) *vb pf*

2 sg m *praet* -ś pol(e)czył.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Uzdrowić; przen:

Zwrot: »poleczyć rany«: Skoro/ grzechow troki (ktorymim związány Był) tyś [Boże] ofwobodził/ y poleczył rány. GrabowSet O2v.

Formacje współrdzenne cf LECZYĆ.

Cf POLECZENIE, [POLECHONY]

KO